Lecţia nr. 16, Exodul 16, revizuită 30 martie 2019

Să privim la Domnul Isus care le purta de grijă cu cele 5 provizii descrise în Exodul 16-18, şi anume:
-Mâncarea, Odihna, Apa, Biruinţa asupra duşmanului, Înţelepciune. Chiar dacă noi cârtim, Domnul tot poartă de grijă. În mijlocul cârtirilor Dumnezeu îi binecuvântează. Cum aşa: de ce? Pentru că binecuvântările nu sunt bazate pe meritele noastre, ci pe baza meritelor Lui. Evrei 13:5”N-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi”. Isa.54:10 ”legământul meu de pace nu se va puta de la tine”. Ca răspuns la cârtirile lor, Domnul le dă pâine din ceruri.
Să observăm că mai întâi le dă să mănânce,şi după aceea îi încearcă, şi nu invers. În ziua a 6-a, şi a 7-a urma încercarea. Vor fi ascultat evreii mai mult de Dumnezeu, sau mai mult de cei din familie, sau de stomacul lor, sau de îngrijorările lor..?!
Ai încredere azi când te duci la culcare, că mâine îţi va purta Domnul de grijă? Pentru că Domnul asta le-a spus. George Muller a purtat de grija printr-un orfelinat la mulţi copii. El niciodată nu cerea bani pentru hrana copiilor.
v.7.Voi cârtiţi şi ne cereţi nouă pâine şi carne,dar cine suntem noi, cu noi aveţi ce aveţi voi,sau cu Domnul? Ce pot oferi 2 oameni: Moise şi Aron? Pot ei hrăni 2 milioane de oameni, timp de 40 de ani? Seara carne şi dimineaţa mană?!

Matei 6:11”pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi.” Hm..dar noi avem frigidrele şi congelatoarele, şi pivniţele pline pentru multe luni de zile. Atunci ce rost mai are să ne rugăm o astfel de rugăciune? Ce înseamnă oare această rugăciune:”vino la mine în fiecare zi şi binecuvântează-mă – căci Tu eşti Pâinea vieţii”. Ce reprezintă pâinea vieţii: curaj, înţelepciune, bucurie, răbdare, bunătate, milă, etc..! Ioan 6:30-35

La aproximativ 1 lună şi jumătate de la ieşirea din ţară, evreii, uită robia şi idealizează părţile ei bune. De aceea şi cei de atunci, şi cei de azi, doresc să se întoarcă în lume. Ei au mai multă siguranţă în lume decât alături de Domnul.

Acest capitol ar trebui citit împreună cu Ioan 6 pentru că mana din cer este un tip a Lui Isus Hristos, Pâinea vieţii. De asemenea este ilustrat Cuvântul scris al lui Dumnezeu din care se hrănesc pelerinii care merg spre patria cerească. Matei 4.4.

1.Mana explică cine este Isus. Cuvântul ebraic ,’’mana’’ înseamnă: ce este aceasta? v.15 pentru că evreii nu ştiau ce este această mâncare trimisă de Domnul. Domnul Isus se manifestă în ’’trup’’.

Ce învăţăm despre Isus din mană:

-*Umilinţa* Lui.v.14. Era mică,pentru că El a venit ca bebeluş, ca un rob.

-*Natura Sa* veşnică.v.14. Era rotundă, simbol al eternităţii. Ioan 8:53-59

-*Sfinţenia* Lui.Era albă v.31 o imagne a purităţii şi lipsei păcatului.El este Fiul Lui Dumnezeu.

-*Dulceaţa* Lui.v.31.Psalm 34.8’’gustaţi şi vedeţi ce bun e Domnul’’. Adunăturii de oameni (Numeri 11:4-8) nu le plăcea mana, ci mâncarea din Egipt. Mana nu-i împlinea, ei voiau pentru unele motive să iasă din Egipt, dar în felul lor. Psalm 119:103. Cineva spunea că te poţi duce în iad în felul tău sau în rai în felul lui Dumnezeu.

-*Hrana noastră*. Aceasta trebuia să le satisfacă foamea, să-i întărească, pentru că mana i-a hrănit vreme de 40 de ani. Evreii spun că atât timp cât mâncau mana nu se îmbolnăveau, dacă stăteau în ascultare de Dumnezeu. Isus este tot ce avem noi nevoie ca hrană. Cine mânâncă sau bea îi va fi iarăşi sete sau foame, dar cine mănâncă din El se satură. Mana spirituală împlineşte mult mai mult decât mana fizică de odinioară. Ea este nu doar pentru evrei ci pentru toată lumea, ea nu hrăneşte trupul ci sufletul. Ce trist este că mulţi oameni ÎL calcă în picioare pe Hristos, în loc să se aplece să-L culeagă şi să aibă viaţă. În v.18 vedem spiritul comunitar – Dumnezeu le dezvoltă grija pentru fraţi. 2 Cor.8:13-15. Pavel a vorbit mai sus de o potrivire, dar la noi uneori este nu potrivire, ci împotrivire.

2.Mana explică cum a venit Isus.

-El a venit din cer. Mana nu a venit din Egipt, nu a fost fabricată în pustie; ea a venit din cer ca dar de la Dumnezeu. Mana a venit din cer (Ioan 6.33), ca răspuns de la Dumnezeu Tatăl pentru foamea noastră. Isus nu este doar un om, ci Fiul Lui Dumnezeu trimis din ceruri pentru noi.

-El a venit noaptea. Poporul trebuia să strângă mana în fiecare dimineaţă, dis de dimineaţă, pentru că mana cădea peste noapte. Dacă nu se trezeau dis de dimineaţă, mana dispărea. Această noapte sugerează starea de păcat a omenirii la venirea Lui pe Pământ. Era noapte când Isus S-a născut, pentru că El a venit în lume ca să fie lumina lumii. Ioan 8.12. Este încă noapte în inimile celor ce îL resping. 2 Cor.4:1-4.

-El a venit aşezat pe rouă. v.13,14. Roua ţinea mana pentru a nu fi stricată de pământ. Numeri 11.9. Aceasta rouă simbolizează pe Duhul Sfânt, pentru că prin El Isus a făcut lucrarea Sa. Luca 1:34,35. Dacă Isus nu s-ar fi născut din fecioară prin Duhul nu ar fi fost cine a pretins că este.

-A căzut în pustie. Această lume nu este un paradis. Pentru cel păcătos poate să fie, dar pentru credincios ea este o pustie prin care călătoreşte spre patria cerească. Isus a venit deci în pustia aceasta să dea lumii viaţă

-A venit la un popor răzvrătit. v.1-3. Ce memorie slabă aveau evreii. Ieşiti din Egipt de doar 6 săptămâni, şi au şi uitat binecuvântările de care avuseseră parte. Ei cârtesc împotriva lui Moise ca şi în 15:22-27, dorind felul vechi de viaţă; şi totuşi Domnul în mila Sa le-a dat pâine din cer .v.4 ar fi putut suna am aşa:''Iată că voi face să plouă foc şi pucioasă peste aceşti nerecunoscători...'',dar El plouă binecuvântările Sale. Romani 5:6-8. Să hrăneşti cu 1 omer fiecare om, adică 2 milioane, îţi trebuiau 4 trenuri cu câte 60 de vagoane fiecare. Ce Dumnezeu generos avem!

-A căzut chiar în locul în care erau ei. Cât de accesibilă era mana pentru evrei. Nu trebuia să se caţere pe munţi, sau să treacă peste un râu, mana cădea chiar unde erau ei în acea zi. Romani 10:6-8 Isus nu este departe de păcătoşi, ci aproape, de aceea ei pot veni oricând la El. Binecuvântarea era la uşă.

3. Mana ne arată ce trebuie să facem cu Isus Hristos.

-Trebuie să simţim nevoia noastră. Ei aveau o foame pe care doar Isus le-ar fi potolit-o. Ioan 6:35. Ne amintim de fiul rispitor:''şi eu mor de foame aici'', şi atunci s-a decis să se ducă la Tatăl lui să caute iertarea. Multă suferinţă, căutare, păcat,

sunt rezultate ale unui suflet flămând spiritual. Oamenii se hrănesc cu substituienţi, şi resping hrana pe care Dumnezeu o oferă gratuit. Isaia 55:1-3

-Noi trebuie să ne aplecăm. Mana nu cădea în pom sau pe masă, ci pe pământ, de aceea evreii trebuia să se aplece să o culeagă. Mulţi păcătoşi nu vor să se aplece, nu vor să se umilească. Se cere un singur lucru de la popor: *efort*. Eu nu mă plec! De aceea ei nu se pocăiesc şi nu se întorc la Mântuitorul.

-Noi trebuie să ne-o însuşim, să o luăm pentru noi. Înfometaţii evrei nu trebuia doar să se uite la mană, să o admire, sau să privească la alţii cum o mănâncă; ei trebuia să o culeagă şi să o mănânce. Aceasta este ce a intenţionat să spună Isus în Ioan 6:51-58 prin:''dacă nu mâncaţi trupul Meu şi nu beţi sângele Meu''. Hrăniţi-vă din Cuvântul viu al Lui Dumnezeu!

-Trebuia culeasă dimineaţa devreme. v.21. În Isaia55.6 ne spune:''căutaţi pe Domnul câtă vreme se poate găsi...''.Mana dispărea când ieşea soarele şi asta ne spune că va veni o vreme când Soarele care acum e bun, ne va judeca, şi atunci va fi prea târziu să-L mai căutăm pe Domnul. De asemenea ne sugerează nouă credincioşilor să ne luăm doza de hrană înainte de a pleca la muncă, prin meditaţie şi rugăciune.

-Trebuie să continuăm să ne hrănim din El. Trezeşte-te de dimineaţă şi culege mana preţioasă sufletului tău. Nu te hrăneşti Duminica pentru toată săptămâna, ci în fiecare zi. Ia hrana proaspătă mereu, nu te mulţumi cu resturi, cu fărimituri că nu eşti căţel.

-Culesul zilnic era unul din testele de ascultare la care erau supuşi evreii. Cei ce ascultă sunt cei pe care se bazează Domnul şi care se încred în El. Vai, câţi creştini sunt *încă* dornici după hrana lumească, la câţi oare li se scârbeşte sufletul de mana ,''proastă'', iar asta nu pentru că predicatorul nu se pregăteşte, ci pentru că nu-i place lui la biserică. Hrana zilnică este cerută şi în rugăciunea:''Tatăl nostru..''. Să ne încredem în El căci El ne poartă de grijă. În Plângerile lui Jeremia 3.21-23 spune:''iată ce mă face să mai trag nădejde...''

-Câţi nu stau azi în adunări şi aşteaptă să li se dea cu linguriţa mana. Ei sunt nişte bebeluşi spiritual.

-Iosua 5:10-12 ne spune că mana a încetat când evreii au intrat în Canaan la Ghilgal, atunci când au mâncat din grâul ţării azimi şi boabe prăjite. Mana care s-a coborât din cer ca să dea lumii viaţă, vorbeşte de întruparea şi crucificarea Lui Isus; grâul ne vorbeşte de învierea şi de lucrarea cerească a Domnului. Iosan 12.24 Să intri în Canaan înseamnă să intri în moştenirea Lui cerească în Hristos. Efeseni 1.3.

-Să cunoaştem nu doar lucrarea pământească a Domnului Isus (2 Cor.5:16), fără să pătrundem şi în sfera cerească a Domnului unde El este viu şi El stă ca Mare Preot pentru noi, ci să înviem şi noi cu El, mâncând din roadele ţării cereşti în Hristos Isus.

ILUSTRAŢIE: El avea o fetiţă de şapte ani, a cărei responsabilitate era să-i pregătească pacheţelul cu gustarea pentru serviciu. În fiecare zi, mândră de responsabilitatea ei, fetiţa venea cu pacheţelul pentru tatăl ei şi cu un sărut îi ura servici uşor.Într-o zi, pe lângă obişnuitul pacheţel, fetiţa a venit şi cu un al doilea pacheţel spunându-i tatălui ei că este tot pentru el. Tatăl a luat pacheţelul şi a ajuns la servici uitând cu totul de el. Dar la ora mesei, când şi-a scos gustarea, a scos şi pacheţelul special. Când l-a desfăcut a găsit înăuntru o mică păpuşică uzată, agrafe de păr, bucăţi de hârtie colorată, creioane de colorat şi alte câteva mărunţişuri pe care el le luă drept lucruri pe care fetiţa lui voia să le arunce. Aşa că după ce termină cu gustarea împreună cu celeilalte resturi a aruncat şi jucăriile primite.

Seara a ajuns acasă şi fetiţa a venit într-un suflet la el aducând un bileţel. Fetiţa i-a dat bileţelul spunând, Tată am uitat să-l pun în pungă dar poţi să-l citeşti acum. Pe bilet scria cu litere contorsionate: "Dragă Tată, sunt jucăriile mele favorite. Pentru că te iubesc ţi le dau şi ţie să te joci cu ele!"

Ceea ce el considerase că sunt deşeuri, lucruri fără de valoare era de fapt o dovadă de dragoste. El aruncase la gunoi acele lucruri.

Dragi prieteni, adesea cârtim când lucrurile nu ne plac, suntem gata să renunţăm la acele experienţe pe care nu le înţelegem când de fapt ele sunt dovezile de dragoste ale lui Dumnezeu faţă de noi oamenii.

Dragi fraţi, acesta a fost modul în care Dumnezeu a purtat de grijă poporului în tot timpul călătoriei lor prin deşert. Nu au dus lipsă de nimic. Totul era exact după nevoile lor.

Deşi Dumnezeu i-a pedepsit trecându-i prin pustie, le-a purtat de grija. Efeseni 6.4. El ştia cât puteau ei duce. Domnul nu a depăşit niciodată acest prag. Ca o curiozitate referitoare la calităţile nutritive ale hranei pe care Dumnezeu a dat-o poporului, un medic a făcut o interesantă observaţie. În deşert şi nu numai, picioarele celor care călătoresc se umflă nu doar din cauza efortului, ci şi din pricina unei alimentaţii necorespunzătoare. Ori, Scriptura spune că poporul a călătorit timp de 40 de ani şi nu li s-au umflat picioarele. Deuteronom 8.4

Prieteni dragi, când Dumnezeu ne dă o binecuvântare, ea este de cea mai bună calitate şi este tot ceea ce avem nevoie. Dar să nu uităm că El aşteaptă ascultare.

Să nu cârtim împotriva liderilor noştrii, pentru că nu ei ne-au scos din ţara păcatului (vedeţi ce rău este să-i convingem noi pe oameni), ci Domnul, nu ei ne pot împlini nevoile noastre, unele foarte mari, ci Domnul poate.

Ce mai este demn de remarcat este următorul lucru: pustia oferea totuşi culturi. În lungile perioade de şedere, evreii cultivau cereale. Ei de asemenea avea şi vite cu eu, deci mâncau lapte, brânză şi uneori carne. Cartea Leviticul ne vorbeşte despre jertfe: 8:26-31; 9.4; 10:12; 24:5; Numeri 7:13.

În Exodul 6.7 se spune că :’’Eu vă izbăvesc de muncile cu care vă asupresc egiptenii’’.Oare Dumnezeu le promiese că ei de-acum odată ce sunt poporul Lui nu vor mai face nimic. Sau era suficient să cârtească ca Domnul să le facă poftele?

Deuteronom 4.7:’’Care este într-adevăr neamul acela aşa de mare încât să fi avut pe dumnezeii lor aşa de aproape cum ....ori de câte ori îL chemăm’’?

Exodul 16.4 ’’ca să-i pun la încercare şi să văd..’’.Nu lipsa hranei era problema ci relaţia lor cu Dumnezeu, respectul lor pentru El.

Dacă ei aveau totuşi câte ceva e cu atât mai grav, cu cât au şi totuşi cârtesc. Exodul 16:3 ’’faceţi să moară toată mulţimea aceasta’’. Frică, necredinţă, la care Domnul le

răspunde prin puterea Lui dându-le hrană din cer ca să le arate că se poate, că El este Dumnezeu - să stea liniştiţi şi să se încreadă în El. v.19,20 din Exod 16 ne arată dorinţa lor după a avea mai mult decât le trebuia, iar asta pentru că nu se încredeau în Domnul. Asta era ceva ce L-a supărat mult pe Dumnezeu.

Cum stăm cu mulţumirea, cu încrederea în Domnul?